

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα — Αριθμός Δεκαεπτά

Το Τελικό Κοσκίνισμα των 144.000: Η Προφητική Δοκιμασία της Εικόνας του Θηρίου

Jeff Pippenger
2024-09-24

Εκείνοι που καλούνται να είναι μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων βρίσκονται τώρα στην τελική διαδικασία κοσκινίσματός τους, και η διαδικασία αυτή είναι μια διαδικασία δοκιμασίας που βασίζεται στη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου. Η διαδικασία της δοκιμασίας αρχίζει από τον οίκο του Θεού, διότι η κρίση πάντοτε αρχίζει από τον οίκο του Θεού, και κατόπιν το άλλο ποίμνιο του Θεού έρχεται αντιμέτωπο με την ίδια ακριβώς διαδικασία δοκιμασίας. Ίσως το πλέον σημαντικό και καθοριστικό προφητικό χαρακτηριστικό στη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου είναι ότι αυτή λαμβάνει χώρα δύο φορές: πρώτον στις Ηνωμένες Πολιτείες, έπειτα στον υπόλοιπο κόσμο. Προφητικώς, αυτό σημαίνει ότι η εικόνα του θηρίου στον κόσμο είναι η τελική εκδήλωση της εικόνας του θηρίου, και επομένως κάθε προτύπωση της εικόνας του θηρίου που προηγήθηκε της εικόνας του θηρίου στον κόσμο ήταν απλώς η σκιά που προτυποποιούσε την ουσία.

Η κρίση άρχισε από τον οίκο του Θεού στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η ημερομηνία εκείνη είχε προτυπωθεί από την 11η Αυγούστου 1840, όταν ο άγγελος της Αποκαλύψεως δέκα κατέβηκε έχοντας στο χέρι Του ένα βιβλαρίδιο ανοιγμένο. Όταν ο άγγελος του δεκάτου κεφαλαίου κατέβηκε, ανήγγειλε ότι η κρίση του Προτεσταντισμού είχε τότε τεθεί σε εξέλιξη. Όποιον ο Θεός κρίνει, προηγουμένως τον προειδοποιεί, και η επιβεβαίωση της μεθοδολογίας του Μίλλερ στον προσδιορισμό του χρόνου προσέθεσε βαρύτητα στους υπολογισμούς του σχετικά με την κρίση της Δευτέρας Παρουσίας. Η δοκιμασία των Προτεσταντών είχε αρχίσει από την 11η Αυγούστου 1840, και έως το 1844 οι Προτεστάντες είχαν καταστεί θυγατέρες της Ρώμης. Η περίοδος από το 1840 έως το 1844 προτυπώνει την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Αυτές οι δύο περίοδοι αντιπροσωπεύθηκαν επίσης από το βάπτισμα του Ιησού, όταν κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα, έως τον σταυρό. Αυτές οι τρεις περίοδοι προτυπώθηκαν όλες από τα εκατόν είκοσι έτη που παραχωρήθηκαν στον προ του κατακλυσμού κόσμο, οδηγώντας έως τον κατακλυσμό. Υπάρχει πάντοτε ένα προειδοποιητικό μήνυμα που προσδιορίζει την κρίση της συγκεκριμένης εκείνης ιστορίας. Υπάρχουν ιερές ιστορίες που πραγματεύονται επίσης αυτή τη συγκεκριμένη περίοδο κατά τις έσχατες ημέρες.

Ο Νώε κήρυττε επί εκατόν είκοσι έτη, και τότε ήλθε η κρίση του κατακλυσμού. Ο Χριστός κήρυττε επί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, και τότε ήλθε η κρίση του σταυρού. Το προειδοποιητικό μήνυμα του Ιωάννου του Βαπτιστού έλαβε δύναμη κατά το βάπτισμα του Χριστού, και κατόπιν ο Ιησούς οδηγήθηκε στην έρημο επί σαράντα ημέρες. Αυτές οι σαράντα

ημέρες, και οι τρεις επακόλουθες δοκιμασίες στο τέλος των σαράντα ημερών, διδάσκουν ότι, μόλις το μήνυμα λάβει δύναμη, όπως υποδηλώνεται από την κάθοδο ενός αγίου συμβόλου, όπως του Αγίου Πνεύματος κατά το βάπτισμά Του, και από την κάθοδο αμφοτέρων των αγγέλων της Αποκαλύψεως κεφαλαίων δέκα και δεκαοκτώ, βρίσκεται σε εξέλιξη μία διαδικασία δοκιμασίας. Όταν το θείο σύμβολο καταβαίνει, το μήνυμα της κρίσεως που κηρύττεται προς εκείνους οι οποίοι τότε αποτελούν το αντικείμενο της κρίσεως λαμβάνει δύναμη, και η ιδιαίτερη ομάδα που κρίνεται βρίσκεται τότε σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η οποία λήγει μόνον με το κλείσιμο της δοκιμασίας της.

Η γραμμή του Ιησού προσδιορίζει δύο περιόδους μαρτυρίας. Η πρώτη ήταν η προσωπική Του μαρτυρία επί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, κατόπιν δε η μαρτυρία Του ενώπιον των μαθητών Του επί άλλες χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, έως ότου λιθοβολήθηκε ο Στέφανος.

«Τότε», είπε ο άγγελος, «θέλει βεβαιώσει διαθήκην με πολλούς επί μίαν εβδομάδα [επτά έτη]». Επί επτά έτη μετά την έναρξη της διακονίας Του από τον Σωτήρα, το ευαγγέλιο επρόκειτο να κηρυχθεί ιδιαιτέρως προς τους Ιουδαίους· επί τριάμισι έτη από τον ίδιο τον Χριστό, και κατόπιν από τους αποστόλους. «Και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά». Δανιήλ 9:27. Την άνοιξη του 31 μ.Χ., ο Χριστός, η αληθινή θυσία, προσφέρθηκε στον Γολγοθά. Τότε το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο, φανερώνοντας ότι η ιερότητα και η σημασία της θυσιαστικής υπηρεσίας είχαν παρέλθει. Είχε έλθει ο καιρός να παύσουν η επίγεια θυσία και η προσφορά.

«Η μία εβδομάδα—επτά έτη—έληξε το 34 μ.Χ. Τότε, με τον λιθοβολισμό του Στεφάνου, οι Ιουδαίοι επισφράγισαν οριστικά την απόρριψή τους του ευαγγελίου· οι μαθητές, που είχαν διασκορπιστεί εξαιτίας του διωγμού, “διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον” (Πράξεις 8:4)· και λίγο αργότερα, ο Σαούλ ο διώκτης μεταστράφηκε και έγινε ο Παύλος, ο απόστολος των εθνών.» Η Ζωή του Χριστού, 233.

Η γραμμή του Νώε, του Χριστού, των Μιλλεριτών και των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παρέχουν όλες μαρτυρία για μία χρονική περίοδο κατά την οποία ένα συγκεκριμένο στοχευόμενο ακροατήριο δοκιμάζεται από ένα προειδοποιητικό μήνυμα. Η ενδυνάμωση του μηνύματος προσδιορίζει την έναρξη μιας περιόδου δοκιμασίας, η οποία με τη σειρά της λήγει με το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου αυτού του στοχευόμενου ακροατηρίου. Στην προφητική γραμμή του Ιησού προσδιορίζονται δύο περίοδοι μαρτυρίας. Αυτές οι δύο περίοδοι μαρτυρίας προτυπώνουν τα δύο προειδοποιητικά μηνύματα που εκπροσωπούνται από τον άγγελο ο οποίος κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, εκπληρώνοντας την Αποκάλυψη 18:1–3, και τον οποίο ακολούθησε κατόπιν η δεύτερη φωνή του εδαφίου τέσσερα και εξής του δέκατου ογδόου κεφαλαίου.

«Έτσι, στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται δύο διακριτές κλήσεις προς τις εκκλησίες. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: “Έπεσεν, έπεσεν Βαβυλών, ή πόλις ή μεγάλη, διότι έπότισεν πάντα τὰ έθνη εκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς.” Και μέσα στη δυνατή κραυγή του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ακούγεται μία φωνή από τον ουρανό να λέγει: “Εξέλθετε έξ αὐτῆς, ό λαός μου.”» Review and Herald, 6 Δεκεμβρίου, 1892.

Η πρώτη περίοδος είναι η κρίση που αρχίζει από τον οίκο του Θεού, και κατόπιν, κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, αρχίζει η δεύτερη περίοδος της κρίσεως με την προειδοποίηση να εξέλθετε εκ της Βαβυλώνας. Η γραμμή του Χριστού από το βάπτισμά Του έως τον σταυρό αντιπροσωπεύει την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και η περίοδος από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες έως το σημείο όπου κάθε έθνος εξαναγκάζεται να αποδεχθεί την Κυριακή ως την Παγκόσμια Ημέρα Λατρείας είναι η περίοδος που ολοκληρώνεται όταν και το έσχατο έθνος υποταχθεί.

Η περίοδος αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες και λήγει όταν το τελευταίο έθνος υποκλίνεται στην παπική εξουσία. Η αρχή της δεύτερης περιόδου σηματοδοτεί το τέλος της πρώτης περιόδου, και αμφοτέρως έχουν νόμους της Κυριακής οι οποίοι είχαν ήδη προτυπωθεί στη μαρτυρία της Ρώμης. Ο πρώτος νόμος της Κυριακής, κατά το έτος 321, θεσπίστηκε μέσω της εξουσίας της ειδωλολατρικής Ρώμης. Ο νόμος της Κυριακής που επιβλήθηκε μέσω της εξουσίας της παπικής εκκλησίας αντιπροσωπεύεται από το έτος 538. Ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι το 321, και ο νόμος της Κυριακής που επιβάλλεται στο τελευταίο έθνος είναι το 538. Ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες σηματοδοτεί την άφιξη του μηνύματος της προειδοποίησης, το οποίο τότε διακηρύσσεται από το λάβαρο που είχε συγκροτηθεί από τους εκπεσόντες του Ισραήλ.

Εκείνο το ορόσημο είναι το έτος 321, και σηματοδοτεί την αρχή της περιόδου της δοκιμασίας κάθε έθνους ως προς το ζήτημα της Κυριακής. Η περίοδος εκείνη λήγει όταν το τελευταίο έθνος υποκλίνεται στη Ρώμη, και το γεγονός αυτό προτυπώθηκε από το ορόσημο του έτους 538. Η περίοδος από το 321 έως το 538 προτυπώθηκε από την περίοδο από τον σταυρό έως τον λιθοβολισμό του Στεφάνου. Καθώς ο Στέφανος λιθοβολούνταν, είδε τον Χριστό να στέκεται στο επουράνιο αγιαστήριο, προτυπώνοντας τον καιρό κατά τον οποίο ο Μιχαήλ εγείρεται κατά την ολοκλήρωση της ανθρώπινης δοκιμασίας.

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 σηματοδοτεί την έλευση της προειδοποίησης των τριών πρώτων εδαφίων του δεκάτου ογδού κεφαλαίου, και εσημειώθη από την πρόρρηση που διέτύπωσε η προφήτις Έλλεν Ουάιτ, η οποία είπε ότι, όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης καταρριφθούν με άγγιγμα από τον Θεό, τότε ακριβώς εκείνα τα τρία εδάφια θα εκπληρωθούν. Εσημειώθη επίσης από τον Patriot Act, ο οποίος ήταν σημείο για όσους ήσαν πρόθυμοι να ιδουν· ότι η αρχή του αγγλικού δικαίου, η οποία διακηρύσσει ότι ένας άνθρωπος είναι αθώος έως ότου αποδειχθεί ένοχος, παρεμερίσθη υπέρ του ρωμαϊκού δικαίου, το οποίο διακηρύσσει ότι ένας άνθρωπος είναι ένοχος έως ότου αποδειχθεί αθώος.

Ο Νόμος Πατριωτισμού σηματοδότησε την αρχή της κρίσεως για τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό της Εβδόμης Ημέρας. Η περίοδος εκείνη ολοκληρώνεται με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκείνοι οι Λαοδικειακοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας που θα κατορθώσουν να περάσουν επιτυχώς μέσα από εκείνη την περίοδο κοσκινίσματος, θα δώσουν κατόπιν το προειδοποιητικό μήνυμα του εδαφίου τέσσερα του δεκάτου ογδού κεφαλαίου, το οποίο καταλήγει με το τελευταίο έθνος που υποκλίνεται στη Ρώμη. Η περίοδος εκείνη αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες και τελειώνει με τον τελικό νόμο της Κυριακής.

Εάν παρερμηνεύσουμε το γεγονός ότι υπάρχουν δύο εικόνες του θηρίου, οι οποίες ταυτοποιούνται επί τη μαρτυρία περισσότερων από δύο μαρτύρων, τότε θα παρερμηνεύσουμε το έργο που παριστάνεται στα τρία πρώτα εδάφια του κεφαλαίου δεκαοκτώ της Αποκαλύψεως, το οποίο άρχισε το 2001, καθώς και το έργο που αρχίζει στο τέταρτο εδάφιο του δεκάτου ογδού κεφαλαίου.

Όταν χρησιμοποιούμε την άμεση ταύτιση από την Αδελφή Ουάιτ της καθόδου, το 1888, του αγγέλου του δέκατου ογδού κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και την τοποθέτησή της του ίδιου αγγέλου σε μέλλοντα χρόνο, διαπιστώνουμε ότι το 1888 προτυπώνει το 2001. Ο άγγελος της Αποκάλυψης, ο οποίος φωτίζει τη γη με τη δόξα Του, κατέβηκε στις συνελεύσεις της Μινεάπολης το 1888, και το έπραξε και πάλι όταν κατέρρευσαν τα μεγάλα κτίρια της πόλεως της Νέας Υόρκης.

Η περίοδος από το βάπτισμα του Χριστού έως τον σταυρό, και η περίοδος από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844, καθώς και η περίοδος των εκατόν είκοσι ετών του Νόε, παρέχουν τρεις μάρτυρες για μια περίοδο κρίσεως. Το 1888 παρέχει έναν μάρτυρα της εκδηλώσεως της ανταρσίας, η οποία καταγράφηκε στις συναθροίσεις της Μινεάπολης, και ο Νόε προσδιορίζει την απομάκρυνση του Αγίου Πνεύματος από εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα. Η ανταρσία των προ του κατακλυσμού ανθρώπων, καθώς και η ανταρσία των ηγετών της εκκλησίας το 1888, αμφότερες ευθυγραμμίζονται με την ιστορία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών στην ιστορία του Μωυσέως, την οποία ο άγγελος είπε στην Αδελφή White ότι επαναλαμβανόταν στη Μινεάπολη.

Από τον Patriot Act έως τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες εκτείνεται η περίοδος δοκιμασίας για τον Λαοδικεϊκό Αντβεντισμό της Εβδόμης Ημέρας. Η εξέγερση εναντίον του μηνύματος προειδοποιήσεως που αναγγέλλει την κρίση τους προσδιορίζει την απομάκρυνση του Αγίου Πνεύματος, και συνεπώς την έκχυση ισχυρής πλάνης επάνω στις πονηρές μωρές παρθένας εκείνης της ιστορίας. Το επίκεντρο της εξέγερσης είναι ο εκλεγμένος αγγελιοφόρος, όπως αυτός αντιπροσωπεύεται από τον Νόε, τον Μωυσή, τους Πρεσβυτέρους Jones και Waggoner, και βεβαίως την Αδελφή White. Η εξέγερση εναντίον του προειδοποιητικού μηνύματος και του αγγελιοφόρου εκείνης της ιστορίας βασίζεται στο «έλαιον» στην ιστορία της παραβολής των δέκα παρθένων.

Εκείνοι που παρουσιάζουν το προειδοποιητικό μήνυμα, το πράττουν αυτό, επειδή έχουν «έλαιον», το οποίο είναι επίσης το προειδοποιητικό μήνυμα. Η διάκριση, επομένως, μεταξύ των δύο τάξεων προκύπτει από τις ορθές εφαρμογές των κανόνων της προφητικής ερμηνείας, οι οποίοι υιοθετήθηκαν από εκείνους του κινήματος του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, και εκπροσωπούνται ως οι κανόνες ερμηνείας του Μίλλερ, καθώς και από τους κανόνες της προφητικής ερμηνείας που υιοθετήθηκαν από το κίνημα του τρίτου αγγέλου.

Η δοκιμασία που παριστάνεται ως η «διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου» πρέπει, επομένως, να είναι δοκιμασία σε σχέση με το πώς η εικόνα του θηρίου διαμορφώνεται στον προφητικό λόγο του Θεού.

Από τον Νόμο Patriot του 2001, ο οποίος προτυπώθηκε από το Νομοσχέδιο Blair το 1888, το οποίο προτυπώθηκε από τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776, η οποία προτυπώθηκε από τη

βάπτιση του Χριστού, η οποία προτύπωσε την 11η Αυγούστου 1840, όλα υποστηρίζουν την αλήθεια ότι η δοκιμαστική διαδικασία της κρίσεως αρχίζει με ένα προειδοποιητικό μήνυμα επενδεδυμένο με εξουσία, το οποίο πρέπει να ληφθεί από το χέρι του αγγέλου και κατόπιν να καταφαγωθεί.

Η προφητική διδασκαλία που ταυτίζει τις Ηνωμένες Πολιτείες με τους ληστές του λαού σου συγγέει, κατά τη λογική της, διάφορα σημεία, και τα σημεία αυτά αποτελούν συχνά τα πλέον άμεσα αποδεικτικά χωρία για τη θεμελίωση στοιχείων του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου. Ένας τρόπος να καταδειχθεί το γεγονός ότι αυτή η δοκιμασία είναι προφητικής φύσεως είναι να χρησιμοποιηθούν οι βασικοί κανόνες της προφητείας, ώστε να αποδειχθεί μια αλήθεια που γίνεται κατανοητή μόνο εάν δεχθεί κανείς τη Ρώμη ως το σύμβολο που εκπροσωπείται από τους ληστές του λαού σου.

Αυτή η απεικόνιση αντλείται από τις πέντε γραμμές ιστορίας εντός του Αντβεντισμού, όπου προέκυψε μια διαμάχη σχετικά με τη Ρώμη ως σύμβολο. Βρισκόμαστε τώρα στην τελευταία, ή έκτη, από αυτές τις αμφισβητούμενες ιστορίες, και η διαμάχη τώρα είναι ταυτόσημη με τη διαμάχη που απεικονίζεται επί του χάρτη του 1843.

Είναι εύκολο να διακρίνει κανείς αυτή την αλήθεια, εάν εφαρμόσει ορθά τους προφητικούς κανόνες. Ένας προφητικός κανόνας που πρέπει να χρησιμοποιηθεί είναι ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, και η σημασία που χρησιμοποιούν σε ένα χωρίο πρέπει να καθορίζεται από το ίδιο το χωρίο. Ο Σύρος βασιλεύς, Αντίοχος Γ΄ ο Μέγας, εκπλήρωσε τη μάχη του δέκατου εδαφίου του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, και εκπλήρωσε τη μάχη της Ραφίας στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, και εκπλήρωσε τη μάχη του Πανίου στο εδάφιο δεκαπέντε. Η Μιλλεριτική διαμάχη, όπως παριστάνεται επί του χάρτη του 1843, ήταν ότι η ψευδής προτεσταντική άποψη ταύτιζε τους «ληστές» με τον Αντίοχο Επιφανή, ενώ συγχρόνως υποστήριζε την αλήθεια ότι οι «λησταί» ήσαν σύμβολο της Ρώμης.

Οι στίχοι δέκα έως δεκαπέντε εκπληρώθηκαν πρώτα στην ιστορία του Αντίοχου Γ΄ του Μεγάλου· επομένως, οι στίχοι αυτοί, καθώς και η επακόλουθη ιστορική επανάληψή τους, παρέχουν δύο μάρτυρες για την εκπλήρωση των στίχων αυτών κατά τις έσχατες ημέρες, διότι όλοι οι προφήτες μίλησαν πιο άμεσα για τις έσχατες ημέρες παρά για τις ημέρες στις οποίες έζησαν.

Μαζί με εκείνον τον εδραιωμένο κανόνα σχετικά με το πού πρέπει να εφαρμοσθεί η μαρτυρία ενός προφήτου, έχουμε επίσης και την Αδελφή White, η οποία κατέγραψε ευθέως ότι «μεγάλο μέρος της ιστορίας που έλαβε χώρα κατά την εκπλήρωση αυτής της προφητείας [Daniel chapter eleven] θα επαναληφθεί». Ο Αντίοχος Γ΄ ο Μέγας αντιπροσωπεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τον πληρεξούσιο στρατό της παπικής Ρώμης. Οι Προτεστάντες υποστήριξαν ότι οι λησταί είχαν προτυπώσει έναν άλλον Αντίοχο, ενώ οι Μιλλερίτες γνώριζαν ότι επρόκειτο για τη Ρώμη. Επί του παρόντος, η μία πλευρά ταυτοποιεί τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τους ληστές, ενώ η άλλη πλευρά εμμένει στη θεμελιώδη αλήθεια.

Εάν ο κανόνας που προσδιορίζει ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, και ότι η σημασία πρέπει να βασίζεται στο συμφραζόμενο όπου χρησιμοποιούνται, τότε η ταύτιση των Ηνωμένων Πολιτειών ως των ληστών παραλληλίζεται με την ταύτιση του Αντίοχου από τους

Προτεστάντες ως των ληστών, αλλά τώρα ο Αντίοχος είναι σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών στις έσχατες ημέρες.

Το συγκείμενο του αποσπάσματος πραγματεύεται άμεσα το ερώτημα ποια δύναμη εξυψώνει τον εαυτό της για να εδραιώσει το όραμα· επομένως, το να τεθεί η έμφαση επί αυτού του γεγονότος είναι δικαιολογημένο. Είναι δικαιολογημένο επί τη βάσει πολλών μαρτυριών, διότι οι άλλες ιστορικές γραμμές μιας διαμάχης σχετικά με τη Ρώμη ως σύμβολο προσδιορίζουν το ίδιο γεγονός. Το γεγονός αυτό είναι ότι όσοι βρίσκονται στη λανθασμένη πλευρά του ζητήματος προσδιορίζουν αμετάβλητα τις Ηνωμένες Πολιτείες στη θέση της Ρώμης. Εάν όμως δεν είστε πρόθυμοι να δεχθείτε ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, ή εάν το πιστεύετε μεν, αλλά δεν έχετε επαρκή εξάσκηση ώστε να έχετε πλήρη εμπιστοσύνη στον κανόνα, τότε θα είναι ουσιαστικά αδύνατο για σας να παρακολουθήσετε τη λογική που πρόκειται τώρα να εφαρμοσθεί.

Κάθε δύναμη με δύο κέρατα αντιπροσωπεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τις έσχατες ημέρες. Η Γαλλία είναι η δίμορφη δύναμη που παριστάνεται από τα Σόδομα και την Αίγυπτο. Το Ισλάμ επίσης προτυπώνει τις Ηνωμένες Πολιτείες, διότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ο ψευδοπροφήτης σε σχέση με την παπική εξουσία, η οποία είναι η Ιεζάβελ. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η Σαλώμη σε υποταγή προς την Ηρωδιάδα. Ο Βαλαάμ είναι επίσης σύμβολο ψευδοπροφήτη, αν και η ιστορία του είναι πιο σύνθετη από το να είναι απλώς ένας ψευδοπροφήτης.

Οι προφητείες του Βαλαάμ, οι οποίες καταγράφηκαν αφού ευλόγησε τον Ισραήλ τρεις φορές, συνδέονται με το Ισλάμ με ποικίλους τρόπους. Η όνος είναι σύμβολο του Ισλάμ, και δεν μπορεί κανείς να κρατήσει την ομιλούσα όνο εκτός μιας διηγήσεως για τον Βαλαάμ. Οι μάγοι από την ανατολή, οι οποίοι ήλθαν να προσκυνήσουν το βρέφος Ιησού, καθοδηγήθηκαν από τις προφητείες του Βαλαάμ. Το Ισλάμ, εκ των τριών αλίμονο του θ' κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, αντιπροσωπεύει τον ψευδοπροφήτη Μωάμεθ.

Εάν κατανοείτε ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, τότε αναμφίβολα θα κατανοήσετε επίσης ότι πολλές αλήθειες είναι τόσο σημαντικές, ώστε να παριστάνονται με ποικιλία συμβόλων. Το σύμβολο που θεμελιώνει το όραμα είναι σύμβολο της Ρώμης, και επομένως είναι προφανές ότι η Ρώμη θα αποτελούσε κύριο θέμα σε ολόκληρη τη Βιβλική προφητεία. Ένα κλασικό και παγιωμένο σύμβολο της Ρώμης είναι ο βασιλεύς του βορρά στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ. Ο βασιλεύς του βορρά, ο οποίος έρχεται στο τέλος του χωρίς να έχει κανέναν βοηθό, είναι η παπική εξουσία, η Ρωμαϊκή εκκλησία, ο πάπας της Ρώμης, ο άνθρωπος της αμαρτίας.

Στη διαμάχη του Uriah Smith, υποστηρίχθηκε ότι ο βασιλεύς του βορρά στο εδάφιο τριάντα έξι ήταν η Γαλλία, και ο βασιλεύς του βορρά στο εδάφιο σαράντα ήταν η Τουρκία. Τόσο η Γαλλία όσο και η Τουρκία είναι σύμβολα των Ηνωμένων Πολιτειών σε διαφορετικά συμφραζόμενα· όμως, όπως συνέβη με τους Προτεστάντες, και όπως συμβαίνει σήμερα, έτσι και στη διαμάχη του Smith, εκείνος απέρριψε την αλήθεια ότι ο βασιλεύς του βορρά είναι σύμβολο της Σύγχρονης Ρώμης, και ισχυρίστηκε ότι το σύμβολο της Ρώμης παριστανόταν από ένα σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών στο έθνος της Γαλλίας, και πάλι ότι το σύμβολο της Ρώμης ήταν ένα σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών όπως παριστάνεται στο έθνος της Τουρκίας.

Το πλαίσιο περιέχει τώρα τρεις γραμμές: την ιστορία των Μίλλεριτών, την ιστορία του Uriah Smith, και το εδώ και τώρα. Σε καθεμιά από αυτές τις απεικονίσεις υπάρχει διαμάχη σχετικά με ένα σύμβολο της Ρώμης, το οποίο εφαρμόζεται εσφαλμένα εξαιτίας της παρερμηνείας της Ρώμης ως συμβόλου των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η γραμμή της διαμάχης περί «του καθημερινού», στο βιβλίο του Δανιήλ, διατηρεί ακριβώς την ίδια αυτή έμφαση τού να αντιλέγει κατά της αλήθειας σχετικά με ένα σύμβολο της Ρώμης, αν και υπάρχουν ορισμένες σημαντικές αποχρώσεις σε αυτή την ιστορία.

Η λογική του προφητικού προτύπου του Ουρία Σμιθ οδήγησε τους οπαδούς του στο να εφαρμόσουν εσφαλμένα την έκτη πληγή του δέκατου έκτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Ένα κύριο πρόβλημα στην εφαρμογή του δέκατου έκτου κεφαλαίου από τον Σμιθ, πέρα από την προσπάθειά του να εφαρμόσει τα πάντα κυριολεκτικά, σε μια περίοδο κατά την οποία τα πάντα πρέπει να εφαρμόζονται πνευματικά, ήταν η αδυναμία του να διακρίνει τη συγκεκριμένη δομή της τριπλής ένωσης του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Αντικαθιστώντας την αληθινή σημασία των συμβόλων με σημασίες ιδιωτικής ερμηνείας, η λογική του Σμιθ αποκλείει τη δυνατότητα να αναγνωριστεί πώς σχηματίζεται η τριπλή ένωση, και ο τρόπος με τον οποίο σχηματίζεται είναι «η μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, διά της οποίας θα κριθεί η αιώνια σωτηρία τους».

Η εσφαλμένη εφαρμογή των συμβόλων της Ρώμης αποτελεί απόπειρα του Σατανά να εμποδίσει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών να διακρίνει όχι μόνο τη σύγχρονη Ρώμη, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η σύγχρονη Ρώμη. Η αναγκαιότητα αναγνώρισης των προφητικών χαρακτηριστικών που συνδέονται με τη σύμπραξη των Ηνωμένων Εθνών, της παπικής εξουσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών εμπεριέχει αιώνιες συνέπειες.

Στο βιβλίο του Δανιήλ υπάρχει μια ιδιαίτερη δοκιμασία που τονίζει τη σπουδαιότητα της αναγνώρισης των σχέσεων αυτών των τριών δυνάμεων, και υπάρχει μια άλλη ιδιαίτερη δοκιμασία που τονίζει αυτά τα ίδια ακριβώς σημεία στο βιβλίο της Αποκαλύψεως. «Το παντοτινό» στο βιβλίο του Δανιήλ νοήθηκε ως η ειδωλολατρική Ρώμη από τον Ουίλλιαμ Μίλλερ καθώς μελετούσε τη Δευτέρα προς Θεσσαλονικείς. Ο Μίλλερ κατανόησε, από την περιγραφή της προφητικής σχέσεως μεταξύ της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης στη Δευτέρα προς Θεσσαλονικείς, ότι η λέξη «παντοτινό» ήταν σύμβολο της ειδωλολατρικής Ρώμης, και ότι το βδέλυγμα της ερημώσεως θα ήταν, επομένως, η παπική Ρώμη.

Το σημείο που, εντούτοις, υπογραμμίζουμε είναι ότι, στη Δευτέρα προς Θεσσαλονικείς, η σχέση μεταξύ της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης τοποθετείται μέσα σε ένα πλαίσιο το οποίο διδάσκει ότι, όταν και εάν δεν κατανοείτε τη σχέση αυτών των δύο εξουσιών, παραδίδεστε σε ισχυρή πλάνη και χάνετε για την αιωνιότητα.

Αυτή είναι η ίδια προειδοποίηση της έκτης πληγής, όπου όχι μόνον ο δράκων, ο οποίος στη Β΄ Θεσσαλονικείς ήταν η ειδωλολατρική Ρώμη, και το θηρίο, που στο εκείνο χωρίο ήταν ο «άνθρωπος της αμαρτίας», αλλά επίσης, στο δέκατο έκτο κεφάλαιο, έχετε και τον ψευδοπροφήτη. Το χωρίο δίνει έμφαση στη σπουδαιότητα της αναγνώρισης της σχέσης των εξουσιών που συγκροτούν την τριπλή ένωση της Σύγχρονης Ρώμης, η οποία είναι επίσης η σύγχρονη Βαβυλώνα.

Η διαμάχη σχετικά με «το καθημερινόν» αφορά ακριβώς την ίδια έσχατη διαμάχη των τελευταίων ημερών, αλλά διευρύνει την ταυτοποίηση της διαμάχης προσθέτοντας τη σπουδαιότητα της κατανόησης της σχέσεως μεταξύ των τριών δυνάμεων που συγκροτούν τη Σύγχρονη Ρώμη. Το να αρνείται κανείς να δει αυτή την αλήθεια είναι να εξασφαλίζει ως ανταμοιβή του ισχυρή πλάνη.

Στην παρούσα διαμάχη, όσοι ταυτοποιούν τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τους ληστές φαίνεται ότι αδυνατούν ακόμη και να συγκατατεθούν στο να κατανοήσουν γιατί θα είχε σημασία το ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες παριστάνονται επανειλημμένως ως υποκείμενες στην παπική εξουσία, αντί να είναι η ίδια η παπική εξουσία. Η στοιχειώδης κοινή λογική αναγνωρίζει ότι η δύναμη που ελέγχει τη σχέση στην πολιτική, στην ιστορία, στον γάμο και στη βιβλική προφητεία θεωρείται η κεφαλή, και η κεφαλή είναι εκείνη που υψώνει τον εαυτό της για να εδραιώσει το όραμα και κατόπιν πίπτει.

Η λογική που ταυτίζει τις Ηνωμένες Πολιτείες με τους ληστές αδυνατεί να εφαρμόσει την ιστορία η οποία παριστάνεται, και κατόπιν εκπληρώθηκε, από το 321 έως το 538. Το σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών πρέπει να αποπέσει προτού αποκαλυφθεί ο «άνθρωπος της αμαρτίας». Ο «άνθρωπος της αμαρτίας» αποκαλύπτεται εκ νέου κατά τις έσχατες ημέρες, και προτού τούτο συμβεί, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει πρώτα να αποπέσουν.

Ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν ταυτοποιεί τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τη Σύγχρονη Ρώμη· ταυτοποιεί ότι έχει επέλθει η εθνική καταστροφή και ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Η Σύγχρονη Ρώμη που αποκαλύπτεται όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες αποστατούν με τον νόμο της Κυριακής είναι η παπική εξουσία, η οποία τότε και εκεί μόλις κατέκτησε τη σύμμαχό της, τον ψευδοπροφήτη.

«Το “καθημερινό” στο βιβλίο του Δανιήλ και η σχέση του με το μήνυμα του Γουίλιαμ Μίλλερ, και η σημασία του ότι η κατανόηση του Μίλλερ προερχόταν από το δεύτερο κεφάλαιο της Β΄ Θεσσαλονικείς, καθώς και η προειδοποίηση να φυλάξεις τα μάτια σου στην έκτη πληγή, όλα αυτά προσδιορίζουν στοιχεία από εκείνες τις διαμάχες που αφορούν σύγχρονα ζητήματα.»

Η προειδοποίηση του δευτέρου κεφαλαίου της Δευτέρας προς Θεσσαλονικείς για τις έσχατες ημέρες αφορά μια τάξη ανθρώπων που ταυτοποιεί τις Ηνωμένες Πολιτείες ως σύμβολο, αλλά αρνείται να καθοδηγηθεί από το φως που πραγματεύεται τη σχέση των Ηνωμένων Πολιτειών με την παπική Ρώμη. Πράττοντας τούτο, θα διακρίνουν τη σχέση όχι μόνο της παπικής Ρώμης και των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και των Ηνωμένων Εθνών, της δρακοντικής δύναμης του δέκατου έκτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Όπως και με τον Uriah Smith, τον A.G. Daniells και τον W.W. Prescott, τους οποίους η Αδελφή White προσδιόρισε ως ανίκανους να συλλογίζονται από το αίτιο προς το αποτέλεσμα, έτσι είναι και εκείνοι οι οποίοι αρνούνται να καθοδηγηθούν από την κατεύθυνση του προφητικού λόγου του Θεού κατά την ανάπτυξη της σχέσεως αυτών των τριών δυνάμεων κατά τις έσχατες ημέρες.

Όπως και οι πρώτες, οι τρέχουσες και οι διαμάχες του Ουρία Σμιθ, η διαμάχη σχετικά με τη σχέση των τριών δυνάμεων, όπως αυτές παριστάνονται στη Δεύτερη Προς Θεσσαλονικείς και στην έκτη πληγή, φανερώνει μια ιδιωτική ερμηνεία που υποδεικνύει τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά αρνείται

να διακρίνει ορισμένα προφητικά χαρακτηριστικά των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία θα εξέθεταν την εσφαλμένη τους αντίληψη και, ενδεχομένως, θα τους οδηγούσαν στο φως.

Μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 προέκυψε η διαμάχη σχετικά με τα τέσσερα έντομα του Ιωήλ. Η αλήθεια είναι ότι τα έντομα αντιπροσώπευαν μια προοδευτική πνευματική παρακμή της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας μέσω της εισαγωγής της καθολικής και της αποστατημένης προτεσταντικής θεολογίας. Και πάλι, η ορθή εφαρμογή των τεσσάρων εντόμων είναι η Ρώμη, αλλά η ιδιωτική ερμηνεία ισχυρίστηκε ότι ήταν το Ισλάμ, το οποίο είναι σύμβολο ψευδοπροφήτη, και επομένως σύμβολο των Ηνωμένων Πολιτειών. Γραμμή επί γραμμής, οι διαμάχες από την Αντβεντιστική ιστορία, τις οποίες μόλις εξετάσαμε, όλες μιλούν για την ίδια αλήθεια.

Η εσφαλμένη πλευρά, βάσει τεσσάρων μαρτύρων, ταυτοποιεί τους ληστές ως τις Ηνωμένες Πολιτείες, και βάσει δύο μαρτύρων η κατανόηση της εσφαλμένης πλευράς περί των Ηνωμένων Πολιτειών ως συμβόλου είναι εσφαλμένη. Οι έσχατων ημερών υποψήφιοι του Θεού να συγκαταλεγούν μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων βρίσκονται τώρα σε προφητική δοκιμασία. Δεν πρόκειται για δοκιμασία που εκπληρώνεται απλώς με το να ρίξει κανείς την ψήφο του υπέρ αυτής ή εκείνης της πλευράς. Είναι δοκιμασία η οποία μπορεί να διέλθει αληθινά ορθώς μόνον εάν οι προφητικοί κανόνες εφαρμόζονται με ακρίβεια. Προκειμένου ο Λέων της φυλής του Ιούδα να αφυπνίσει τον λαό Του των εσχάτων ημερών στο γεγονός ότι δεν μελετούν αρκετά βαθιά, επέτρεψε να εισαχθούν αιρέσεις.

Το γεγονός ότι μια αίρεση ανέκυψε μέσα σε αυτό το κίνημα καταδεικνύει ότι η προσωπική μας ικανότητα ως προς τους κανόνες της προφητικής ερμηνείας είναι ασθενέστερη απ' όσο θα έπρεπε να είναι. Η Ρώμη θεμελιώνει το όραμα, και το όραμα των εσχάτων ημερών είναι η τελική άνοδος και πτώση του βασιλέως του βορρά. Αυτός ο «βασιλεύς» είναι επίσης ο «άνθρωπος της αμαρτίας», και ο «άνθρωπος της αμαρτίας» είναι το «μυστήριον της ανομίας» και εκείνος ο «άνομος». Είναι ο αντίχριστος, συμβολίζεται ως οι «άρπαγες του λαού σου» και είναι η «κεφαλή» της Σύγχρονης Ρώμης.

«Εκείνοι που συγχέονται στην κατανόησή τους του λόγου, που αποτυγχάνουν να διακρίνουν τη σημασία του αντίχριστου, ασφαλώς θα τοποθετήσουν τον εαυτό τους στο πλευρό του αντίχριστου. Δεν υπάρχει τώρα καιρός για να αφομοιωθούμε με τον κόσμο. Ο Δανιήλ στέκεται στον κλήρο του και στη θέση του. Οι προφητείες του Δανιήλ και του Ιωάννη πρέπει να γίνουν κατανοητές. Ερμηνεύουν η μία την άλλη. Δίνουν στον κόσμο αλήθειες τις οποίες ο καθένας θα έπρεπε να κατανοεί. Αυτές οι προφητείες πρέπει να αποτελέσουν μαρτυρία στον κόσμο. Με την εκπλήρωσή τους κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, θα εξηγήσουν οι ίδιες τον εαυτό τους.»
Kress Collection, 105.